

POTŁUMIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl subst con by się potłumiły.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ulec zniszczeniu, zostać pognęcionym; przen: ábyłmy nieprzełtáynym dżiękowániem ćiebie chwalili/ íkoroby íię tyránłtwá włzytkich nieprzyaciół potężnie potłumiły. LatHar 622.

Formacje współrdzene cf TŁUMIĆ.

KW